

उत्स

उत्सवा, स्त्री, (उत्सेचते इति उत् + प्र + इत्त + च् + टाप् ।) अन्वधानम् । इति मेदिनी । कात्या-
श्रारविशेषः । तस्य जन्तवम् ।

“सम्भावनमद्योत्सेदा प्रकृतस्य समेन यत्” ।

“अस्यार्थः । प्रकृतस्य उपमेयस्य समेन उपमानेन
यत् सम्भावनं मिथ्यात्वेन वर्णनम्” । इति कात्य-
प्रकाशः । (अस्या भेदा बहवः । यदुक्तं साहित्य-
दर्पणे, दशमपरिच्छेदे । ५६—६२ ।

“भवेत् सम्भावनोत्सेदा प्रकृतस्य परात्मना ।
वाचा प्रतीयमाना सा प्रथमं द्विविधा मता ।
वाच्येवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे परा पुनः ।
जातिगुणः क्रिया द्रव्यं यदुत्प्रेक्ष्यं दयोरपि ।
तददृष्टापि प्रत्येकं भावाभावाभिमानतः ।
गुणक्रियास्वरूपत्वात् निमित्तस्य पुनश्च ताः ।
द्वित्रिंशद्विधतां यान्ति तत्र वाचाभिदाः पुनः ।

विना द्रव्यं त्रिधा सर्वाः स्वरूपफलहेतुगाः ।

उक्त्यनुक्त्योर्निमित्तस्य द्विधा तत्र स्वरूपगाः ।

प्रतीयमानाभेदाश्च प्रत्येकं फलहेतुगाः ।

उक्त्यनुक्तौः प्रकृतस्य प्रत्येकं ता अपि द्विधा ।

अलङ्कारान्तरोत्था सा वैचित्रमधिकं वहेत् ।

मन्ये शब्दे भ्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादयः” ।

विकृतित्तु अलङ्कारशब्दे द्रष्टव्या ॥

उत्सवर्ण, स्त्री, (उत् + षु + ल्युट् ।) उल्लम्फनम् ।

लापान इति भाषा ॥ (यथा, मनुः । ५ । ११५ ।

“द्रव्याणां चैव सर्वेषां शुद्धिस्तत्सर्ववर्णं स्मृतम्” ॥

उत्सवा, स्त्री, (उत् + षु + अच् + टाप् ।) गौका ।
इति शब्दरत्नावली ॥

उत्फालः, पुं, (उत् + फल् + घञ् ।) लम्बाः ।

(“तत्क्षयं स हनोत्फालः शक्तिदेवोऽथ साध्वसात्” ।
इति कथासरित्सागरे । १६ तरङ्गे ॥)

उत्फुल्लः, त्रि, (उत्फलतीति । उत् + फल् + क्त ।
आदितश्चेतीडभावः उत्फुल्लसंफुल्लयोरपसंख्यान-
मिति निष्ठातस्य लः ।) प्रफुल्लः । विकसितः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, किराते ।

(“उत्फुल्लकमलपरागजन्वा-

दुद्धूतः सरसिजसम्भवः परागः” ।

स्पीतः । वर्द्धितः । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । १३ ।

“हर्षोत्फुल्लकपोलेन न चापि शिरसा धृता” ।

आनन्दादिना विस्कारितः । यथा, रामायणे ॥

“अवस्थितैः समीपस्थैस्त्रासादुत्फुल्ललोचनैः” ।)

स्त्रीणां करणम् । उच्चारणम् । इति मेदिनी ॥

उत्सः, पुं, (उत्सजते जलेन । उन्द + उन्दिगुधुक्विभ्य-
श्चेति सः । क्तिदित्यनुत्तेर्न लोपः ।) प्रखण्डम् ।

इत्यमरः ॥ उगइ इति भाषा । यत्र स्थाने खुत्वा

जलं गलति तत्र । इति भरतः ॥ स्वाम्यादयस्तु

धविच्छेदेन खवज्जलं यत्र स्थाने पतति निपत्य च

बहुलीभवति तत्रेत्थाः ॥ तथा साङ्गोऽप्याह ।

“गिरेरुपरि निर्भरादिप्रभवजलसङ्घातः” ।

“अजस्रं मन्वेगेन खवज्जले । इति कौकटः” ॥

उत्सङ्गः, पुं, (उत्सजते मिलति यत्र । उत् + सङ्ग

+ घञ् ।) क्रोडम् । इति जटाधरः ॥

(“उत्सङ्गे वा मलिनवसने सौम्य निक्षिप्य वीणाम्” ॥

उत्स

इति मेघदूते ५६ । तथा, विष्णुपुराणम् । १ । ११ । ५ ॥
“प्रणयेनागतं पुत्रम् उत्सङ्गारोहणोत्सुकम्” ॥

पर्जन्यादीनां शिखरदेशः । सानुः । यथा, रघुः ।

“शिलाविभङ्गैर्गगराजश्राव-

स्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवारोह” ॥ ६ । ३ ॥

सौधादीनामुपरिभागः । क्राड इति भाषा ॥

“सौधोत्सङ्गप्रणयविमुखो मास्र भूरुज्यविन्याः” ।

इति मेघदूते । २६ । अन्धन्तरभागः ।

“वनेचराणां वनितासखानां

दरोत्सङ्गोत्सङ्गनिषक्तभासः” ।

इति कुमारः । १ । १० । ऊर्द्धतलः । वहिर्भागः ।

“दृषदो वासितोत्सङ्गा निषसम्पन्ननाभिभिः” ।

इति रघुवंशे । ४ । ७४ । सङ्गमः । आलिङ्गनम् ।

विवाहः । ब्रणायोभागः । शोष इति भाषा ॥

यथा सुश्रुते । सूत्रस्थाने ।

“अन्धन्तरमुत्सङ्गं कृत्वा भूयोऽपि विक्ररोति” ।

गर्भः । यथा, महाभारते परीक्षित्जन्मनि । १४ ।

६८ । १८ । १६ ॥

“आसीन्मम मतिः ह्यस्य ! पूर्वोत्सङ्गा जनार्दन” ॥

उत्सर्गः, पुं, (उत् + ष्ट् + घञ् ।) त्यागः । दानम् ।

वर्जनम् । (यथा, कुमारः । ७ । ३५ ॥

“श्रीलक्ष्मणोत्सर्गविनीतवेशाः” ।

“तयोत्सर्गद्रवतवगतित्कतयः वर्त्म तीर्णः” ।

इति मेघदूते । २० ॥ यथा, मनुः । १२ । १६३ ।

“तस्योत्सर्गं श्रुयन्ति जप्येन तपसैव च” ।)

सामान्यविधिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारः ।

२ । २७ ।

“अपवादैरिवोत्सर्गाः कृतव्याहृतयः परैः” ।)

साधिकर्तव्यक्रियाविशेषः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

अथ वैधोत्सर्गविधिः । खानसन्ध्याधमनानि कृत्वा
नारायणनवपद्मगुरुन् संपूज्य देयद्रव्यं वामहस्तेन
धृत्वा दक्षिणहस्तेन त्रिरभ्यर्च्य तद्द्रव्याधि-

पतिदेवतां सम्प्रदानञ्च अर्चयित्वा संकल्प्य कुश-
तिलजलत्यागपूर्वकदानम् । इति स्मृतिः ॥

(अपानवाधोर्थापारः । मलमूत्रादिवर्जनम् ॥

उत्सज्यते विष्णुमूर्तमनेनेति व्युत्पत्त्या पाय्त्रिन्द्रियम् ।

यथा,—यथा, मनुः । १२ । १२२ ।

“मनसोऽन्दिशः श्रोत्रे ज्ञान्ते विष्णो बले हरम् ।

वाच्यं मित्रमुत्सर्गे प्रजने च प्रजापतिम्” ।)

उत्सर्जनं, स्त्री, (उत् + ष्ट् + ल्युट् ।) उत्सर्गः ।

तत्पर्यायः । त्यागः १ विहापितं ३ दानं ४ विस-
र्जनं ५ विश्रायणं ६ वितरणं ७ स्पर्शनं ८ प्रति-

पादनं ९ प्रादेशनं १० निर्लेपणं ११ अयवर्जनं १२

अंहतिः १३ । इत्यमरः ॥ (साधिककर्तव्यक्रिया-

विशेषः । (यथा, मनुः । ४ । ६६ ।

“पृथे तु क्रन्दसां कुर्यात् वहिस्तस्यर्जनं हिजः ।

माघसुक्लस्य वा प्राप्ते पूर्वोत्सर्गे प्रथमेऽहनि” ॥)

उत्सर्पिणी, स्त्री, (उत् + ष्ट् + णिनि + ङीष् । उत्-

सर्पतीति वाच्ये वाच्यलिङ्ग एव ।) जिनाणां

कालविशेषः । यथा,—हेमचन्द्रः ॥

“कालो द्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीषु भेदतः ।

सागरकोटिकोटीनां विश्रव्या स समाप्यते ॥

उत्सा

अवसर्पिण्यां षड्वा उत्सर्पिण्यां तएव विपरीताः ।
एवं द्वादशभिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम्” ॥

(उद्गमनश्रीला । यथा, शाकुन्तले ६ अङ्के ।

“उत्सर्पिणी खलु महतां प्राधना” । इति ॥)

उत्सर्प्या, स्त्री, (उत् + ष्ट् + ण्यत् ।) प्रजनकालप्राप्ता

गौः । इति जटाधरः ॥ पाल लघोनेर उपयुक्त

गाइ इति भाषा ।

उत्सवः, पुं, (उत् + सू + अच् ।) नियताह्लादनक-

त्यापारः । तत्पर्यायः । क्षणः २ उद्भवः ३ उद्भवः

४ महः ५ । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः । ३ । ५६ ।

“तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाश्रुनैः ।

भूतिकामैर्नैर्निर्णयं सत्कारैश्चैवैवेषु च” ॥)

उत्सर्कः । इच्छाप्रसवः । कोपः । इति मेदिनी ॥

(उज्रतिः । अभ्युदयः ।

“उत्सवे यस्यने चैव दुर्भिक्षे गार्हपित्रवे” ॥

इति हितोपदेशः । १ । १६४ ॥)

उत्सादनं, स्त्री, (उत् + सद् + णिच् + ल्युट् ।) समु-

ल्लेखः । उदाहनम् । उद्वर्तनम् । इति मेदिनी ॥

(“उत्सादनञ्च गात्रानां स्नापनोच्छिद्यभोजने” ।

इति मनुः । २ । २०६ ॥ विनाशः । उन्मूलनम् ॥

“पूर्वं क्षत्रवध कृत्वा गतमन्युर्गतञ्चरः ।

क्षत्रस्योत्सादनं भूयो न खलस्य चिकीर्षितम्” ॥

इति रामायणम् । १ । ७४ । २१ ॥ औषधलेपना-

दिना ब्रणस्य संशोधनम् । तथा,—सुश्रुते ।

“अपामार्गोऽप्यगन्धा च तालपत्रौ सुवर्षणा ।

उत्सादने प्रशस्यन्ते काकोल्यादिश्च यो गणः” ॥

“उत्सादनात् भवेत् स्त्रीणां विशेषात्कान्तिमहदपः ।

प्रहर्षसौभाग्यमृत्नालाघवादिगुणान्वितम्” ॥

इति चिकित्सितस्थाने २४ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

उत्सादितं, त्रि, (उत् + सद् + णिच् + क्त ।) कृतोत्-

सादनम् । उद्वर्तितम् । निर्मलीकृतशरीरम् ॥

(यथा, महाभारते ७ । ८० । १० । प्रतिज्ञापर्वणि ।

“उत्सादितः काषायेण बलवद्भिः सुश्रितितैः ।

आश्रुतैः साधिवासेन जलेन सुसुगन्धिना” ॥)

उत्सारकः, पुं, (उत्सार्यन्ते प्रभुहारतोऽनेन इति ।

उत् + ष्ट् + णिच् + वृष् ।) दारपाणः । इति

हेमचन्द्रः ॥ उत्सारणकर्ता ॥

उत्सारणं, स्त्री, (उत् + ष्ट् + णिच् + ल्युट् ।) दूरी-

करणम् । खालनम् । स्थानान्तरप्रापणम् ॥

उत्साहः, पुं, (उत् + सह् + घञ् ।) उद्यमः । तत्-

पर्यायः । अथवसायः २ । इत्यमरः ॥ सूत्रम् ।

इति मेदिनी ॥ कल्याणम् । भावविशेषः । इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ३५ परिच्छेदे ।

“रतिर्होसश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।

जगुश्चा विस्मयश्चेत्यमरौ प्रोक्ताः शमोऽपि च” ॥)

भ्रुवकविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—

“उत्साहः स्यात् रसे हास्ये ताले केन्दुकलञ्चके ।

वंशदडिकरः पादेष्वधोदशमिताक्षरः” ॥

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

उत्साहवर्द्धनं, स्त्री, (उत्साहं वर्द्धयति यत् । उत्साह

+ ष्ट् + ल्युट् ।) उद्यमदृष्टिः । वीररसः । इत्य-

मरः ॥